

האוצר השבועי

שיעורו השבועי
של מרן ראש הישיבה המקובל הצדיק
רבנו בניהו ישישכר שמואל'י שליט"א

גליון מס' 139
פרשת כי תצא התשפ"ו

מלחמת היצר ותחבולותיו

לימוד תורה באלול - פי אלף • תחבולות היצר הרע • אנחנו מתחילים - הקב"ה ממשיך • דיברה תורה כנגד יצר הרע • האריה שכבש את יצרו • להכניע שור וחמור • כוחן של דמעות • השכינה בכלוב • מלחמת הטוב והרע • איך מודדים חליפה? • לכבד את התורה בבית

אלף חודשים בשעה!

הנה זכינו לשבת נפלאה - "שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך", וכבר אנחנו בתוך חודש אלול, כבר שבת אחת של אלול עברה, זה מתקדם מהר מהר, ואשרי מי שמנצל את הזמן!

וכבר דיברנו על מעלת וחשיבות השבת, בראש השנה שחל בשבת, כמו השנה הזאת וגם שנה הבאה, שכיון שלא תוקעים בשופר בשבת, אז ע"י שאנחנו נשמור טוב את השבתות, זכות השבת של ר"ה היא תגן עלינו ביום הדין. זה הכח הגדול להגן עלינו מכל המושטים והמקטרגים.

אבל צריך לדעת, ה'בן איש חי' כותב, שבשבת שאתה לומד - כל שעה כאלף שעות, אבל הוא אומר, שכל שעה בחודש אלול - זה כמו חודש. מה עם שבת? זה לא אלף שעות, זה כל שעה - אלף חודשים. אתה יודע מה זה? איזה כוח אדיר הדבר הזה. זה לא פתגם, זה אמיתי.

עכשיו אדם ידע לו מה המעלה של השבתות, ומה זה המעלה של התשובה, איך צריך לנצל את הימים הקדושים הללו, את חודש אלול. איך אומרים המפרשים? זה כמו מלחמה, "כי תצא למלחמה". עכשיו בחודש אלול, כל רגע אדם יכול לזכות, היצר הרע לא יכול לסבול שיהיה בידך, כל רגע עושה מלחמה, איך הוא עובד, הוא אורב, הוא אומר: איך אני אתן להם את כל האוצר הזה, איך אני אתן להם?! הוא עושה מלחמה!

גנב מתוכם בחנות חליפות

הבן-איש חי אומר, היה איזה גנב אחד, הוא ראה שאחד יושב

בחנות שלו, וסופר כל יום את הקופה שלו, כל יום נגיד זה חמישים אלף - מאה אלף, יש לו איזה שליח שלוקח את הכסף לבנק, כל מה שהיה אתמול - הוא סופר את זה ביום, נגיד באחת-עשרה בבוקר, הברנש יוצא עם התיק והולך לבנק. הגנב שם עיניים איך הוא מצליח לקחת לו את זה. פעם אחת שלוקח - זה 'עזרה' לכמה חודשים, איך עושים את זה?

הוא חושב וחושב, עד שמצא המצאה. היה שם על הדרך של הבנק, איזה חייט מומחה, כל חליפה שישים אלף ₪. אמר לו: תשמע, יש לי איזה פרופסור, אני רוצה לעשות לו חליפה, אבל מה הבעיה, שהוא לא יבוא. אבל אני מחפש בן-אדם שהוא דומה לו, ברגע שאני מצאתי אותו - אני אביא אותו שימדוד את החליפה, ואז לפי זה תתפור לי. אמר לו: אין בעיה, תתן לי חמישים אלף? בטח, אין שום בעיה. ואז הוא מצא את הזה שבא עם התיק הגדול של המאתיים אלף, ואומר לו: תעשה לי טובה, וגם החייט אומר לו: שניה אחת, רק תמדוד, אתה אותו מידה שאנחנו צריכים לחליפה. אומר: אין בעיה, הוא בן אדם טוב. וכך הוא נכנס, ואז הוא אומר: תביא את החליפה, מניח את התיק על הרצפה, ולוקח את החליפה ומתחיל למדוד. והגנב ההוא, תק, לקח את התיק וברח.

הוא בא לרוץ אחריו עם החליפה, הבעה"ב תופס אותו, אומר לו: אתה תעמוד פה! תביא את החליפה, מה אתה עושה?! מסכן, התעכב עד שזה הלך.

אומר הבן איש חי - היצר הרע עובד אותו דבר. עכשיו חודש אלול, והוא עובד, הוא מחכה, הוא אורב, מלחמה. צריך לדעת שכל רגע הוא מפיל את הבן אדם, הוא מאש. מנסה פה, מנסה

י-ם ת"א חיפה ב"ש

כניסה:	6:40	6:59	7:01	7:00
יציאה:	7:53	7:56	7:54	7:54
ר"ת	8:32	8:36	8:37	8:33

לחסויות ולהנצחות ניתן להתקשר: 02-6249000 | לקבלת העלון דרך המייל שלח בקשה <m6222560@gmail.com>

השיעור נמסר בכל יום ראשון בישיבת המקובלים "נהר שלום" בשעה 7:15 בערב ומועבר דרך הלווין, הרדיו ועוד ניתן לשמוע את השיעור בקול התורה שעי"י ישיבתנו הקדושה 0799-111-925 שלוחה 3

האויב העיקרי. כמו שהגמרא אומרת: יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום, ואלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו. פלא פלאות.

ודרשו דורשי רשומות: "ושבית שביו" - ויבטחו בך יודעי שמך, להגיד לכן אדם: שמע, אתה יודע חביבי, זה לא בכח אנושי להתגבר על היצר הרע. אבל אם תעשה השתדלות מצידך, אז הקב"ה מבטיח לך: "ונתנו ה' אלהיך בידך", כי אני יודע שזה לא בכוחך אתה, אבל אתה תתחיל ואני נותן. ולכן אומר: "ושבית שביו" - ויבטחו בך יודעי שמך".

הזכוב האכזרי

על זה אמרו רבותינו, יצר הרע דומה לזכוב. כי הזכוב - לא עוזב את הבן אדם, הוא לא מרפה, מחפש פירצה, לא הצליח - חוזר. מגרשים אותו - חוזר, לא מתייאש. ככה היצר הרע לא עוזב את האדם בשום אופן. לכן צריך להילחם בו, כל רגע - מלחמה, וגם זה לא אויב פשוט, זה אויב אכזרי עד מאוד, ואסור להתפתות ללשון החלקלקות שלו. הוא אכזרי שאין כמותו. יצר הרע מראה לאדם שהוא לטובתו אויב ואבוי, אבל בכל מיני תחבולות, הוא אומר: אל תעשה מצוה ככה, תראה יותר טוב, היום אם תעשה את הדבר, אתה עייף, אתה לא תעשה אותו כמו שצריך - מחר...

עכשיו בדיוק אנחנו בפרשת כי תצא, בסופו יש להלחם בעמלק, זה עמלק! עמלק אומר: מחר, מחר. איך כתוב: "צא הלחם בעמלק מחר אנכי ניצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי". תחלק "צא הלחם בעמלק" - מה הוא עושה - מחר תעלה, עכשיו בסדר, היום לא נורא, היום תעשה חניגה איך שאתה אוהב, מחר נתחיל. העיקר מחר. תגיד לו: באררה באררה [החוצה!], אתה מחר. אני היום. צריך להיזהר. לא להתייאש. איך היה דוד המלך אומר: "וליכי חלל בקרבי", איך הוא נלחם ביצר הרע, לא התייאש, איזה צרות היה לדוד המלך, גם דוד המלך לקח אשת יפת תואר, זה דבר שאדם לא יכול להבין אותו, תיכף נדבר בזה, זה לא דבר פשוט.

הכל אתה יכול - חוץ מזה

אמר הרב יחזקאל אברמסקי, שימו לב, בכל התורה כולה, התורה לא התירה שום עבירה, התורה לא אומרת: אני ידעתי שאדם לא יכול לעמוד בזה, אין דבר כזה, רק על זה, "וראית בשביה אשת יפת תואר וחשקת בה ולקחתה לך לאשה, והבאתה אל תוך ביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים" ואח"כ אם לא התייאשת עדיין - קח אותה, אבל דע לך, שהסוף לא טוב. אבל אני מרשה לך.

וככה היה אצל דוד. דוד המלך היה צדיק גמור, דוד המלך זה לא מה שאנחנו חושבים, בן אדם רגיל, ח"ו. דוד המלך זה נשמות קדושות, אם הוא לקח אשה, זה לא בשביל התאוות הרגילות, שאדם חושב. הוא ראה שם נשמות עליונות, דברים שאין כמותם בעולם, שאדם יכול להרוויח רוחנית בשבילו ובשביל כל עם ישראל. הוא לא סתם לקח. זה לא כמו שאדם חושב, שלא נתאר את זה לרגע. ובכל זאת לא נמלט מזה. לקח את מעכה, איזה צרות, איזה צרות, צריך להיזהר. לא דיברה התורה אלא נגד יצר הרע.

כך, מנסה שתקום מאוחר, מנסה לתת לו לאכול יותר מדי, מנסה כל מיני דברים, הבן אדם מה הוא יעשה, כל רגע הוא צריך לעמוד במלחמה, זה מלחמה, זה נסיונות. עכשיו זה עת רצון. לכן ידע לו הבן אדם שגם הקב"ה עוזר.

לטפס עם פעקאלע'ך על הגב...

כתוב "כי תצא למלחמה על אויביך ונשמרת מכל דבר רע", הקב"ה רוצה - "כי ה' אלהיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויביך לפניך", הקב"ה יעזור לך. "להצילך ולתת אויביך לפניך" - זה ר"ת: אלול. הקב"ה רוצה להציל אותנו, לתת את האויב לפנינו. אז לכן אנחנו צריכים עכשיו להתחזק.

איך אומר הקב"ה: "כבודי לאחר לא אתן", ח"ו, אני מכבד את בני, לא אתן שיהיה כבודי למישהו אחר, מסירים עכשיו את כל הקליפות, את כל הבעיות את כל הצרות, מתחזקים. עכשיו אין אדישות. איך אומר הרב דסלר, עכשיו אתה יכול לעלות ברגע, ברגע עולים. וזה לא פשוט.

אמרתי לכם כבר שבוע שעבר, שעכשיו כולם עוברים לפני הקב"ה בר"ה כבני מרון, מה זה כבני מרון? זה עליית בית מרון, עלייה צרה שרק אחד יכול לעבור, ומצד ימין ומצד שמאל זה תהום, אם הוא מועד - הוא נופל, ועליו יש את כל הפעקאלע' של כל בני המשפחה, של הילדים, של הסבות, הכל על הגב שלו, אם הוא נופל - כולם מתרסקים. כל המשפחה הולכת. אדם צריך אחריות כבדה כאן, איך הוא מתנהג, מה הוא עושה, זה אחריות לא פשוטה.

הנה עכשיו השבת הזאת, ננצל אותה ואת הימים האלה כל יום ויום, איך אדם קם, עושה תיקון חצות, עושה סליחות עם כל הקהל, באיזה חשק, באיזה התלהבות, אם רוצה לעשות בחצות לילה - טוב, ואם לאו, יקום מוקדם, יעשה תיקון חצות, יעשה סליחות בארבע, ככה בחשק, בהתלהבות גדולה. זה מתנה, קיבלנו מתנה מהקב"ה, הוא מוחל עכשיו את העוונות, זה כל שעה - חודש, והימים יש להם מעלה, ושערי שמים פתוחים, י"ג מידות פתוחות, וזה זמן שהקב"ה שומע את התפילות, "קראוהו בהיותו קרוב" אומר הטור - זה הימים הללו. אז לא חבל שאנחנו לא ננצל את הזמן? מה זה, חייבים.

בשבת שאתה לומד - כל שעה כאלף שעות, אבל הוא אומר, שכל שעה בחודש אלול - זה כמו חודש. מה עם שבת? זה לא אלף שעות, זה כל שעה - אלף חודשים

תתחיל - אני אגמור!

עכשיו אומרת התורה, "כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו ה' אלהיך בידך ושבית שביו. וראית בשביה אשת יפת תואר וחשקת בה ולקחתה לך לאשה". דבר ראשון אומר רשב"י בזהר חדש: כי תצא למלחמה, אויביך - דא יצר הרע זה האויב האמיתי של האדם,

מביאים לו 'פיליפיני', היום כבר יש פיליפינית בר מינו, אומרים לו זה יותר טוב, ה' יצילנו, מסכן, עכשיו הולך למוות, מביאים לו איזה אשה בבית, מסכן, לא מסכן הבן אדם? מסכן גדול. לא לתת לדברים כאלה. אדם יחשוב אלף פעם, גם אם אשתו חולה, ויש לו פיליפינית בבית, שיברח כבוד מן האש! מה יעשה בן אדם, זה צרה גדולה. שה' יצילנו. זה לא דבר פשוט. יצר הרע זה אש.

אפילו כשלוקחים אותו לקבר עדיין יש לו יצר הרע, עדיין יש לו נשמה, לפעמים אתה תשמע אותו, בשעה שמוליכים אותו לחדר ניתוח, למקום שהוא לא יקום משם, אומר: את הכסף שלי תשים שמה

כהן גדול עם בגד צבעוני

אתם יודעים מה היה שמעון הצדיק, מי יש כמו שמעון הצדיק? היו לו שני בנים - שמעי וחוני. שמעי לא למד תורה, לא היה ת"ח, היה איש עבודה. חוני היה מה זה גאון, ת"ח, צדיק, חסיד, הוא כהן טוב טוב, שמעון הצדיק אמר: מי יהיה כהן אחרי, זה חוני בני. הוא יהיה כהן. אחרי כמה ימים, הוא רואה באחד הלילות את שמעי אחיו הגדול בוכה, אומר לו: למה אתה בוכה. אומר: אני בוכה למה לא ישבתי ללמוד, אני בוכה למה לא עבדתי את ה', למה לא זכיתי כמוד, על זה אני בוכה. אמר לו: אל תבכה יא בני, ריחם עליו באמת, אמר לו: בוא, אני מוותר, אני אתן לך את הכל. אומר לו: אבא, אני לא יודע כלום, איך אני אהיה כהן, לא יודע כלום. אומר: אני אלמד אותך. אומר: ככה? עד כדי כך? כן.

אחרי זה היצר הרע התלבש עליו. אומר לו: מה, אתה יודע מה אתה מפסיד פה, אתה מפסיד כהן גדול, נותן לאחיך עם הארץ, וכך בלב לך במוח. בבוקר קם, אומר: אני לא עושה את זה. עכשיו, מה יעשה עם אחיו? 'לימד' אותו את העבודה. אומר לו: ביום הראשון שאתה כהן, אתה יכול ללבוש איזה בגד שאתה רוצה, לא צריך שמונה בגדים של כה"ג, רק ביום הראשון אתה יכול ללבוש, קח לך בגד שאתה הכי אוהב, הכי יפה לך. והוא ידע שאחיו אוהב בגד מעור בצבע אדום, צבע כחול, משהו משונה, ואמר לו כך. ההוא בא עם הבגד הזה, מי שלובש בגד אחר - חייב מיתה, מה אתה עושה? אמר להם חוני: אהובתו הביאה לו את זה. היא חייבה אותו ללבוש את זה היום. אוי ואבוי.

הכהנים שמעו את זה, רדפו אחריו להרוג אותו, ברח. אמר: רגע תעמדו, זה לא נכון, זה הוא פיתה אותי, הוא אמר לי לעשות כך, אני לא יודע כלום. הוא נתן לי את הכהונה, והוא אמר לי. הלכו אחריו להרוג אותו, והוא ברח למצרים. יצר הרע התלבש בו, הלך בנה מקדש במצרים, הקריב שם קרבנות, נגד ה' ונגד משיחו. מי? בנו של שמעון הצדיק, חסידא קדישא. כל ימיו למד תורה, ת"ח שאין כמוהו. יצר הרע הוא מסובב, מה יעשה אדם? זה בעיה. לא צחוק. לכן צריך לדעת איך אנחנו מתגברים.

ועל זה היה אומר הרב יחזקאל אברמסקי, מזה שהתורה דיברה רק באשת יפת תואר, אדם לא יכול להגיד אני לא יכול להילחם על כל העבירות, אני לא יכול להילחם ביצר הרע, מה זה אתה לא יכול להילחם? התורה אומרת שאתה יכול! רק על אשת יפת תואר התורה אמרה: "כי תצא למלחמה על אויבך" שם אתה באמת לא יכול, כשראית בשביה אשת יפת תואר. אבל שאר המצוות - תפילין, שבת, מה אתה לא יכול? הכל אתה יכול. היצר הרע לא עוזב, הוא תופס את האדם כמו זבוב, אומר תבוא מחר, תלך עכשיו.

חמש מאות מצלמות עליך...

היצר הרע זה זבוב, זה קליפה מיוחדת, קליפה כזאת שהיא גם מפרידה זה בכה וזה בכה, ר"ת: זבוב"ב, זה קליפה קשה, לא פשוט הקליפה הזאת. ולכן זבוב יש לו חמש מאות עיניים. מסתכל על הבן אדם, תופס אותו מכל צד, הוא יודע איך לעבוד, ועל המקום שהוא תופס את הבן אדם, שולח פקס למעלה, הוא - פקס אין לו, אבל הוא 'מפקסס' שמה בעיניים שלו, פיק, הנה תמונה, מצלם אותו על המקום, ושולח למעלה עוד תמונה ועוד תמונה, ואוי ואבוי, ועוד לו 500 עיניים, לוחץ, תוק תוק תוק, אומר: הנה... אוי ואבוי.

"וכי יהיה איש שונא לרעהו וארב לו וקם עליו", אומר הוזה"ק: 'שונא' - זה היצר הרע, הוא מבקש להמיתו, לכן צריך לדעת, שהאויב האמיתי - זה היצר הרע. אמר לו אריסטו לאלכסנדרוס מוקדון: אתה כבשת את כל העולם, אבל עדיין יש מלך זקן וכסיל שלא כבשת אותו, אומר לו: איפה הוא? אומר לו: זה בבטן שלך, זה היצר הרע, נראה איך אותו תכבוש, כבשת מדינות שלימות? זו הגבורה האמיתית. מי שכוּבש את יצרו - זה גיבור אמיתי.

'פיליפינית' ליד הקבר

ראינו עכשיו בסוף פרשת שופטים, במי מדובר בכלל, אנשים צדיקים. "מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישוב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה". הגמרא אומרת, מי שמשיח בין תפילין של יד לתפילין של ראש, אז ישוב מהמלחמה. זה צדיק, לא נכשלים בשום עוון, ובכל זאת ירדה התורה לסוף דעתו של אדם, שהוא לא יכול לעמוד בניסיון.

איך כתוב: "ויספו השוטרים לדבר אל העם... מי האיש הירא ורך הלבב", הגמ' אומרת בסוטה, ירא מעבירות שבידו, אפילו אם אין בידו שום עוון, אלא עוון קטן שדיבר בין תפילין של יד לתפילין של ראש - ישוב מהמלחמה. מי זה היו, ת"ח, צדיקים, מלאכים, הם יצאו למלחמה, במי הוא מדבר? דבר נורא היצר הרע, אל תאמין בעצמך עד יום מותך. אדם יכול להגיע למעלות נשגבות, לפעמים אדם אומר, שהוא כבר מבוגר, זקן, נחלש, היצר הרע עזב אותו. לא נכון. אפילו כשלוקחים אותו לקבר עדיין יש לו יצר הרע, עדיין יש לו נשמה, לפעמים אתה תשמע אותו, בשעה שמוליכים אותו לחדר ניתוח, למקום שהוא לא יקום משם, אומר: את הכסף שלי תשים שמה, ואת זה תעביר לפה, אוי ואבוי.

לפעמים היום יש דבר קשה מאד שמביאים לזקנים, פעם היו

ביקש 'מחילה' מהאריה

יש מדרש תנחומא אומר, מעשה ברבי חנינא בן דוסא שיום אחד הוא רואה את האריה מסתובב בעיר, ואומר לו: בוא, כולם מפחדים, השבעתי אותך שלא תרעה בארץ ישראל, מה אתה עושה פה? מיד ברח. רץ אחריו, אמר לו: איך אתה מלך חלש, אוי לך איזה חלש אתה, השבעתיך שלא תבוא. ברח האריה, רדף אחריו רבי חנינא, אמר לו: מחילה, הקב"ה קרא אותך גיבור, "ליש גיבור", אתה גיבור, מחילה שקראתי לך חלש.

מה פירוש, מה חשב בהתחלה, אח"כ קרא לו, הוא ישר שמע לו. אלא, רבי חנינא אומר, הארי לא סתם הגיע, האריה היה רעב, הוא חיפש בכל המקומות איך לאכול, איך לטרוף, והוא לא מצא. הוא בא לעיר, כעס עליו הרב - וברח. לא דיבר מילה. התגבר על היצר הרע. אפילו שהוא רעב, רוצה לטרוף. הוא כבש את יצרו וברח. אמר לו: אתה גיבור! אני אקרא לך חלש? אתה כבשת את יצרך, קיבלת תוכחה, לא דיברת מילה, לא התנצלת לומר: אני רעב, אני לא אכלתי, תביא מנה, נאכל משהו. זה פלא פלאות. לכן הוא ביקש ממנו סליחה.

כך הקב"ה אומר: נכון, יש לכם יצר הרע, כל זה בשביל שאתם תרוויחו. מה, סתם ככה תקבלו מתנות? סתם כך תקבלו גן עדן? יש יצר הרע. אבל 'בראתי יצר הרע - בראתי תורה תבלין', פגע בכך מנוול זה - משכחו לבית המדרש, אם ברזל מתפוצץ, אם אבן היא נימוח. גם התורה משנה את הבן אדם, משנה את הטבעים שלו. פלא פלאות. כח התורה משנה את הבן אדם, לוקחת אותו למקומות אחרים, איזה דבר גדול זה.

התורה מכניעה את החמור והשור

לכן התורה אומרת, כשחטא אדם הראשון ביום הראשון של ר"ה, אכל מעץ הדעת, מכח העבירה הזאת - נוצרו שתי קליפות קשות. קליפת שור, וקליפת חמור. וזו הטומאה הכי גדולה. קליפת שור - זה אדום, קליפת חמור - זה ישמעאל. אוי ואבוי אם אלה מתחברים ביחד.

יעקב אבינו אמר: "ויהי לי שור וחמור" כחומר ביד היוצר, הם אצלי ביד, אני ברגע אחד ממס את הקליפות האלה, כולם מפחדים

יש להם מלחמה, גונבים את הנשמות, ניצוצי הקדושה, הטיפות הקדושות, מלכישים את זה לפגרים מתים שלהם, וכולם נהפכים להיות לוחמים. בר מינן

תיבות: חמור שור, אם אתה רואה בראש, מתחיל הקליפות של החמור והשור להפריע, במה תבטל אותם? זה הכח - בתורה. החש בראשו יעסוק בתורה. זה לוקח את הבן אדם, מסדר אותו. מכניע אותו. מכניע את הקליפה, ואדם יכול לחיות. יש כוחות, הקב"ה נתן לנו גם כח איך להתגבר, רק צריך לדעת.

הצללת הביאה את השידוך

למשל, התורה אומרת: "כי תראה אבידת אחיך, לא תוכל להתעלם השב תשיבם", רבותינו דרשו, שהאבידה הכי קשה, זה "לא תעמוד על דם רעך", אדם רואה שבא אחד להזיק לחברו, ילך ויעמוד לימינו, שאף אחד לא יזיק לו. העיקר זה, שיצר הרע בא להזיק לבן אדם, תעמוד לימינו, תעזור לו נגד יצר הרע, תעשה איתו חסד, תלמד אותו, תדריך אותו. מי שמזכה לחייב - אין למעלה ממנו.

ר' חיים קנייבסקי סיפר בעצמו, הוא כתב את זה, שבא אליו איזה בחור שהיה לו צלקת בפנים, ואמר לו הבחור: תראה, כבר הרבה שידוכים אני יוצא, אף אחת לא רוצה להתחתן איתי בגלל הצלקת הזאת, באמת אני מבין את זה, זה מפריע, ואני לא יודע מה לעשות, כבוד הרב. אומר לו: אתה לומד תורה? אומר כן. אני לומד כל הזמן בישיבה, אני לא עוזב את התורה.

הרב שאל אותו איך זה נעשה לך, הצלקת הזאת. אז הוא הסביר לו שהוא היה הולך בעיר העתיקה, ובא ערבי אחד שרדף אחרי איזה בחורה עם מוט ברזל, רצה ממנה משהו והיא לא נתנה לו, רדף אחריה. הוא נלחם איתו, אם לא היה עוצר אותו - היה הורג אותה. והוא פצע אותו בפנים את הפצע הזה. אומר לו הרב: כעת, את הבחורה ראשונה שתיפגש איתה, תספר לה מה קרה לך. בגלל זה אפשר שיהיה לך סייעתא דשמיא.

באמת, נפגש עם איזה בחורה וסיפר לה: מה שאת רואה את הפצע הזה, היה זה בגלל שהצלתי איזה ילדה. והנה הבחורה הזאת התעלפה. הביאו אמבולנס, החיו אותה, מי זאת? זאת הבחורה שהציל אותה. אומרת: אני יודעת, אני חיכיתי להגיד לך תודה רבה, ואני רוצה לעזור לך במה שאני יכולה, אתה הצלת ממש את החיים שלי. עכשיו אנחנו מתחתנים. ואני אגיד לכם, אני חושב שאם הוא הולך בדרך ה', גם הצלקת תעבור.

יש בזה, על אחד שהיה לו צלקת. אמר לו: תבכה, ותמרח את הדמעות, תעשה תשובה שלימה, כי זה לא סתם, זה מעוון חמור, והצללת תעבור. ואף אחד לא מאמין שזה יעבור, והצללת עברה לו. זה פלא פלאות.

לנשק את מי שזורק

אומר ה'בעל הטורים': תצא למלחמה על אויבך ס"ת אהל"ך. כי לצאת למלחמה על האויב, צריך 'בראתי יצר הרע - בראתי לו תורה תבלין'. אומר הגאון חיד"א, 'תורה תבלין' של יצר הרע - זה לימוד המוסר, זה אדם צריך. עכשיו מה עושים, חשבון נפש איך אדם מתנהג כל היום, מה הוא עושה. וצריך מסירות נפש. היום יש יצר הרע גדול, שבאמת כל מי שעוזב את זה, צריך לנשק אותו. זה האייפון. זה קשה. אדם רגיל לכל התעלולים, ואשריו מי שמתגבר על היצר הרע, "שויתי ה' לנגדי תמיד".

ולכן, עכשיו זה הזמן שהקב"ה אומר כי תצא למלחמה, אל תפחד, אדם רואה יצר הרע פחד פחדים, אומר אתה תצא למלחמה, ונתנו ה' אלהיך בידך, אתה תצא, אתה תתחיל, אל תפחד. תצא - ונתנו

כבר אמרתי שבוע שעבר, שיש איזה בית דין, למשל יש בעלזא גור, כל אלה יש להם בית דין מיוחד, כל אדם שרוצה, חייב לבוא לבית דין, והם יגידו לו מה מותר לו ואיך מותר לו, והם יסדרו לו לעסקים שלו. לא שכל אחד ילך ויקח את זה, אוי ואבוי. צריך להשתדל שזה לא יהיה צחוק.

המתים הופכים ללוחמים

בואו תראו מה אומר הזוהר, אומר רשב"י בזהר חדש: פי תצא למלחמה על איבה, דא איהו יצר הרע דאנן צריכין למפק לקבליה במלין דאורייתא ולקטרגא ליה זה היצר הרע, שאנו צריכים לצאת לקראתו בדברי תורה ולקטרג עליו. איך נצא נגדו - בדברי תורה. וידין יתמסר בידא דבר נש כמה דאתמר, ונתנו ה' אלהיך בידך ושביט שביי.

במקום אחר אומר רשב"י, "שבית שביי" - הלא מה הוא עושה, כשהוא מחטיא את הבן אדם, הוא לוקח ניצוצי הקדושה, כל הנשמות הקדושות, ורבנו האר"י אומר, שכל אלה, כל הקליפה - אין להם נשמה, אלה גופות מתים, מה הם עושים, יש להם מלחמה, גונבים את הנשמות, ניצוצי הקדושה, הטיפות הקדושות, מלבישים את זה לפגרים מתים שלהם, וכולם נהפכים להיות לוחמים. בר מינן. בזה הם מחיים, הקליפה מקבלת כח, וזה הכח שלה. ולכן אומר: "ושבית שביי" - עכשיו, ע"י שאתה תצא למלחמה על היצר הרע, תוציא ממנו את מה שהוא שבה ממך, וכל זה ע"י מי, ע"י השב"י - תורת רשב"י, שעכשיו זה זמן לקרוא תיקוני הזוהר.

הגוף בתוך מלחמה

אז אמר רבי שמעון, ווי על דא, ווי על דא, אוי אוי אוי תחת עבד פי ימלוך ונבל פי ישפיע לחם. דהא יצר הטוב אשתפאי בידיה, ואיהו מלך עליה אומר רבי שמעון, אוי על זה, תחת עבד כי ימלוך [הוא היצר הרע], שהרי יצר הטוב נשבה בידו, והוא מולך עלינו, ואז ראתי בשביה אשת יפת תאר, דא היא נשמתא אשה יראת ה' היא תתהלל. דהא בכל יומא ויומא, אנן סינן ומנהיגין דנשמתין, ואנן סינן ומנהיגין דיצר הרע זו היא הנשמה, אשה יראת ה' וגו', שהרי בכל יום ויום יש חבורות מנהיגים את הנשמות, שזה יצה"ט. ויש מנהיגים של יצר הרע בר מינן מצידו, אנן בקטרגא תדירא, מקטרגין אליו באליו, הם בקטרוג תמיד, ואלה נלחמים באלה - צד הטוב וצד הרע, וכל שייפין דגונפא בצערא ביניהו, בין נשמתא ובין יצר הרע וכל האיברים של הבן אדם הם בצער גדול. בין הנשמה ובין יצר הרע, לכן נהבאתה אל תוך ביתך, דאתתרכת מתפון, ושפחה פי תירש גברתה. אוי ואבוי, אומר תדע לך, תביא את הנשמה בחזרה לתוך ביתך, לתוך גופך, למה באה השפחה כי תירש גבירתה, גרשה אותה מן הבית, את הנשמה הטובה, אוי ואבוי. ונלחה את ראשה ועשתה את צפריה, ותדפי מההוא זוזמא דאטיל בה נחש והסירה את שמלת שביה, ותטהר מאותה זוהמא שהטיל בה הנחש, וכו' וכו'. ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים, אומר הזוהר דא היא ירחא דאלול, דביה סליק משה לטורא, למבעי רחמינן קמי קודשא בריך הוא, בגין דישתפיק לישאל על דעגלא זה הוא חודש אלול, שבו עלה משה להר, לבקש רחמים מלפני הקב"ה, בכדי שיעזוב לישראל על שעשו העגל. כמה זה חזק.

מה עם גלות השכינה? והשכינה צועקת אין מי שמשגיח עליה להוציאה מבית האסורין. צריך לצעוק על גלות השכינה שהשכינה תצא מהגלות, ואז כל הבעיות הפרטיות הכל נפתר

ה' אלהיך בידך. אין בעיות. הקב"ה מסדר לבן אדם, הקב"ה נותן את הכוחות, רק שנצא. ואז בעז"ה יהיה ישועה גדולה. ישועה גדולה.

האריה בגן חיות גורם לי לבכות

הזוהר אומר, שהשכינה נמצאת בבית האסורים, אין מי שדואג על השכינה 'לאפקא מבית האסורין דילה', ככה אומר הרש"ש במסור של ר"ה, שכינה בגלותא בבית האסורים, למה, תראה בתפילות, כל אחד - אומר רשב"י - ככלבים צווחין הב הב, הב לן מזוני, הב לן בני, הב לן רחמי, מה אדם מתפלל בר"ה - רבש"ע תראה, צריך פרנסה, רבש"ע צריך לי בית, רבש"ע אני צריך ילדים טובים, וכל מה שהוא רוצה - בשביל עצמו. מה עם גלות השכינה? והשכינה צועקת אין מי שמשגיח עליה להוציאה מבית האסורין. צריך לצעוק על גלות השכינה שהשכינה תצא מהגלות, ואז כל הבעיות הפרטיות הכל נפתר. ברגע שהשכינה יש לה גאולה, יצאה מכל הגלות - גמרנו.

על זה היה בוכה רבי אברהם רפול ע"ה, יום אחד לקחו אותו הנכדים שלו לגן החיות, אז הוא רואה את האריה מאחורי סורג ובריח, התחיל לבכות. אמרו לו: סבא, למה אתה בוכה. והוא אמר, שהזוהר הקדוש אומר שהשכינה כמו אריה בכלוב, אז אני רואה איך השכינה ככה סובלת, איך אני לא אבכה?! לכן אנחנו בעוונותינו מבקשים מהשי"ת: הב לן בנים, הב לן פרנסה, לא, תבקש את הדבר האמיתי, לא את זה, וממילא הכל יבוא לך, והכל יסתדר לך. וזה אמת.

ראיתי במצלמות שלא עשית כלום

הביא על זה רבי יוסף חיים משל מאד חזק. אנחנו קצת ניפפה אותו לזמנינו, אבל זה משל של רבי יוסף חיים. הוא אומר, היו שני חברים קבלנים מצליחים, התעשרו עושר גדול גדול. עושי צדקות. אחד מהם נפל - הפסיד כל רכושו. היה קשה מאד. וככה שנתיים-שלוש, עד שבסוף אין לו מה לאכול. אשתו ראתה שאין כסף, אמרה לו: באררה... [-החוצה], והוא נשאר לבדו, ומסכן התנכלו לו חברים, אז הוא היה מזמין אותם למסיבה הזאת פה, חיננה פה, עכשיו כולם ברחו ממנו, אין כלום. והוא עומד ככה כבר איזה שנה-שנתיים, הוא מסתובב ברחוב.

החבר שלו, יום אחד כשעבר עם המרצדס, רואה אותו ככה זרוק, והוא יודע איזה בן אדם טוב, איזה לב טוב היה לו, העלה אותו לאוטו, הוא לא ידע שהוא כבר נמצא בתוך הסמים עמוק, העלה

אהיה בסדר. והקב"ה אומר: אתה תקבל, אתה מבטיח? מבטיח. איפה?! איפה?! איפה הבן אדם - ברח. איזה שכל זה?! זה אנחנו. זה הבן אדם. וכמה הקב"ה רוצה שנשוב בתשובה.

אל תלבש את החליפה על הבגדים המסריחים

הקב"ה מצפה לראות אותנו שבים. אומר החפץ חיים, הקב"ה מצפה לאדם שיחזור בתשובה כמו אשה שבעלה הלך למדינת הים לתקופה ארוכה, והיא אוהבת אותו ומתגעגעת אליו, ומצפה בכל רגע, כל רעש קטן שהיא שומעת - מיד רצה לחלון, בסוף - לשוא.

כך הקב"ה מצפה לנו רגע רגע שנחזור בתשובה, מצפה לנו. מה יהיה? הקב"ה אומר: עכשיו חודש אלול, אני אפקח לך את הכל, ואתן לך חליפה חדשה, אתן לך כח חדש לקראת השנה החדשה ותצליח, בוא.

אומר הבא"ח, למה הדבר דומה? לבן אדם שראה את חבר שלו עני בלאות, "והסירה את שמלת שביה", אומר: בוא בני, תוציא את השמלה הזאת, לקח אותו לחנות של 'בגיר', של החליפות, אומר לאדון: תביא לי חליפה משהו משהו בשביל העני הזה, אני רוצה הכי יפה, שתי חליפות. מחכים לו, הוא מודד את זה, מחכים לו, ההוא עוד לא יוצא. נכנסו בפנים, רואים שהוא מודד את החליפה על המכנסיים המסריחות ועל החליפה הישנה... אומר לו: לא ככה, תסיר את הלכלוך, ואז תלבש חדש. עכשיו, אדם רוצה לקבל שנה יפה, שנה חדשה, איך אתה רוצה לקבל? אם אתה לא תסיר את הלכלוך של שנה שעברה, תוציא את כל הלכלוך, את כל מה שיש, תתנקה מהמעשים, והסירה את שמלת שביה, מהמעשים הרעים, "ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא". איך אתה רוצה בצורה כזאת?! עכשיו זה הזמן. ידע לו בן אדם, כל השערים ננעלים, אבל שערי דמעה לא ננעלו.

למחוק את הצבע בדמעות

בזמן מלחמה העולם השנייה, כמה היו מתים? בר מינון, מיליונים. כל מי שמת, מסמנים אותו בצבע שחור, מי שחי - הוא אדום, בלבן, בירוק, ושמים אותם גופות בצד, אולי יצליחו לטפל בהם. אוי ואבוי.

היה אחד, שמו אותו בין הגופות המתות, אבל הוא יודע שעדיין הוא חי, איך הוא ימחק את זה? הם מביאים טרקטור שמרים את כל הגופות, גם אותו ירים. מרוב הכאב שלו, התחיל להוריד דמעות, לקח את הדמעות מחק את הצבע, ואז ראו שהוא חי. "הורדי נחל דמעה". עכשיו הדמעות מוחקים. שערי דמעה לא ננעלו. תמחק.

תחטוף גם אתה!

עכשיו אדם רוצה שיפתחו לו שערי שמים, איך יפתחו לו שערי שמים? אם הוא בוכה, מתחנן להקב"ה, רואים שבאמת הוא רוצה, מהשמים עוזרים אותו, הוא מוריד נחל דמעה, אין מפתח אבל זה חודר מתחת לשער, המלך רואה - מה זה מים פה, אמרו לו: יש אחד עומד בחוץ ובוכה, מבקש מחילות, אומר: אם ככה, נמחל לו. אדם לא יתייאש. חטוף ואכול, אם יצר הרע פגע בו

אותו לאוטו, אמר לו: אני אעזור לך, בוא איתי, אני אוהב אותך, ה' נתן לי - אני אתן לך. בוא איתי. לקח אותו, אומר לו: אתה רואה את כל השכונה הזאת, אתה יודע שאני בנית אותה? אומר: אני יודע שזה שלך. אומר: אני אביא לך פה וילה, תגור בה. יש בוילה בריכה, יש ג'קוזי, אתן לך מכבסה, כלומר, את כל הבגדים שלך יכבסו לך במכבסה, אתן לך פה איזה כמה משרתים, אתן לך מרצדס, הכל אתן לך, גם משכורת מאה אלף, אני רוצה שתעשה לי עבודה. מה העבודה? אומר לו: אני בונה פה שכונה וילות חדשות, אתה יודע את העבודה, אני רוצה תוך שנתיים, כל השכונה מלאה וילות. תעשה לי את זה? אומר בטח. אבל זה יותר מדי. אומר זה אני רוצה לתת לך - תעבוד. יש יותר טוב מזה בעולם? בן אדם מקבל בית, איפה לגור, בסוף הוא אומר לו: אם אתה תעבוד באמת יפה, כל השכונה הזאת אתן לך אותה בשבילך, לא עכשיו, קודם כל אני רוצה לראות איך אתה באמת מסדר את הדברים. הלאי על כל אחד, יבואו אליו יגידו לו: קח לך שכונת וילות מתנה, תשב ללמוד תורה.

אמר לו החבר: תדע לך, יש לי מצלמות, אני עוקב על הכל, ואני רוצה לראות שאתה עושה עבודה. אומר: אין מה לדבר. טוב. החברים ה'טובים', אנשי הבר מינון שמעו את זה. נו, מה שלומך? שמע, יופי שקיבלת עבודה, שתצליח בה, אבל לפני שאתה נכנס, נעשה איזה חניגה, קפריסין, טורקיה, פומפיה, בא נעשה איזה חניגה, עוד חודש תחזור תתחיל לעבוד. אומר אין בעיה. עכשיו, יש לו פנקס צ'קים פתוח, כל חודש יש לו מאה אלף, הם יודעים את העבודה, לקחו אותו לבתי מלון, שתיה, סמים, אוי ואבוי, הבן אדם הולך פייפן, מפה לפה, אחרי זה הוא חוזר, אבל הוא רואה כבר עוד מעט נגמרת השנה. בא בעה"ב אומר לו: תראה, אני מסתכל במצלמות, אני ראיתי שלא עשית כלום, איך אתה עושה דבר כזה, עשיתי לך רק טובה, ככה אתה מזלזל? ככה אתה? אומר: תראה, זה לא מספיק לי מאה אלף, אני רוצה מאתיים אלף, אתה מבין איזה חוצפה זה?

נתתי לך הכל, איפה התמורה?!

ככה האדם בא בר"ה, הקב"ה אומר לו: נתתי לך הכל, נתתי לך חיים, עיניים לראות, אזניים לשמוע, נתתי לך לחיות, נותן לך כל חודש משכורת, יש לך כל מה אתה צריך, למה אתה קם בבוקר ואתה לא מניח תפילין? למה אתה לא שומר שבת? אמרתי לך שכל מה אתה

אמרו לו: למה אתה בוכה, תחטוף גם אתה, עשר עוגות תציל, עשר תפוחים תציל, מה הצלת - הצלת. אבל אם אתה תעמוד בצד ותבכה, מה זה יעזור. תציל מה שאפשר להציל.

עובד - זה הכל יהיה שלך, כל מה שאתה בונה בשמים עליונות, כל זה בשבילך, זה לא בשבילי. כל זה אני עושה בשבילך. גם טוב לך בעוה"ז גם טוב לך בעוה"ב, הכל בשבילך. איך אתה עוזבת, הבטחת לי כמה הבטחות בר"ה, אמרת: רבש"ע, תן לי ראש השנה יפה, ואני

לכם חלוקה. חתך השועל את הנבילה ל-2 חלקים, ושם אותם אחד מול השני.

ואז השועל עשה עצמו כמתבונן, ואמר: "זה לא טוב, החלקים לא שווים, צד אחד יותר גדול". ונגס כמה נגיסות בחלק היותר גדול כדי

פה, ימשיך. אח"כ אם יתיימשך מה יצא. יצר הרע ניצח אותו בבוקר או בצהריים, אז מה - יתיימשך? לא. יגיד: כמו שהוא ניצח אותי - אני מנצח אותו עכשיו. לא יכול עלי. אני ממשיך בעבודת ה'. אם תמשיך - ניצחת, אם לא תמשיך - הפסדת, אפילו שהוא פגע, חטוף ואכול חטוף וברוך, מה אדם יפסיד.

החפץ חיים אומר, ילד אחד יתום היה מוכר תפוחים, כל בוקר אמא עושה רוגלע'ך ותפוחים, רוגלע'ך בסוכר, הוא מוציא בשוק ומוכר, גם עוגה וגם תפוח... אנשים, ילדים אוהבים את זה. בא יום אחד איזה גוי אחד, הפיל לו את כל המגש, וסחב לו. והוא בוכה. באים אנשים לוקחים - גויים. אמרו לו: למה אתה בוכה, תחטוף גם אתה, עשר עוגות תציל, עשר תפוחים תציל, מה הצלת - הצלת. אבל אם אתה תעמוד בצד ותבכה, מה זה יעזור. תציל מה שאפשר להציל.

ככה זה יצר הרע. היום לוקח עין, היום לוקח שן, לוקח אוזן, לוקח לוקח, אדם צריך לברוח. לא לתת לידו. היצר הרע נוגס מכל צד. צריך להיזהר.

שיהיה אותו דבר... אח"כ הוא אומר "רגע, עכשיו החלק השני נהיה יותר גדול" וגם בו נגס כמה נגיסות... ככה עשה עד שלא השאיר להם כלום.... ככה זה יצר הרע נוגס מכל הצדדים, לאט לאט עד שלוקח הכל לעצמו.

עכשיו זה ההזדמנות שלנו, לנצל את הזמן הזה, לא לעזוב. זה זמן טוב, איזה חודש אלול נתן לנו הקב"ה, מתנה שאין כמותה, אדם יאבד אותה?! זו המתנה הכי גדולה בעולם. אדם על המקום נמחלים עוונותיו, והוא מתקרב לה', וזה לא כמו כל השנה. כל שעה זה פי חודש, זה כוחות אדירים, כל מה שהשנה ביטל - הוא יכול עכשיו להרוויח. זה פלא פלאות.

איך יוצאים מפה?

יש במשלי שועלים, משל בשועלים אחד, שלא אכל כמה ימים, מסכן, היה רעב. והנה התמזל מזלו, שקפץ על חלון של איזה בית, והוא רואה אוהו שולחנות ערוכים במאכלים משובחים, איזה דגים, איזה בשר, איזה יופי, קציצות, חורשה סבוי... ואף אחד לא נמצא בבית...

אמר השועל לעצמו: ניכנס לפה, יש כאן סעודה משהו משהו... נכנס בפנים, ואכל ואכל מפה ומשם, ועשה בלגן. כאשר כבר בא ללכת, באו אנשים, באו לתפוס אותו. מה עשה השועל? עשה את עצמו מות, וחשב: "בטח יזרקו אותי החוצה, ואני אברח". והוא שומע אותם אומרים: "אוי ואבוי, תראה, לקח לנו את כל האוכל, ומת".

והנה הוא שומע שאחד מהם אומר: יש סגולה גדולה בעין של השועל, הביא איזה מרצע, והשועל אומר לעצמו: טוב, לא חשוב, נתגבר על העין... יהיה עין אחת. מה יעשה? עקר לו את העין. התגבר על כל הכוחות. בא אחר, אומר: אני רוצה את הזנב שלו, יש לעשות שטריימל... טוב, אומר השועל: גם זה נתגבר, בלי זנב, חתך לו את הזנב. איי. הוא בשקט. בא אחד אומר: יש שן של שועל, יש בו סגולה. הביא פליר, התגבר, מה זה יצאה לו הנשמה, אבל לקח לו את השן. בא אחד אומר: אני רוצה חלקים מהעור שלו, שמע את זה השועל ואמר: מה יהיה?... לקחו את זה, לקחו את זה, מה ישאר ממני? מייד נתן קפיצה וברח. הציל את עצמו.

ככה זה יצר הרע. היום לוקח עין, היום לוקח שן, לוקח אוזן, לוקח לוקח, אדם צריך לברוח. לא לתת לידו. היצר הרע נוגס מכל צד. צריך להיזהר.

החלוקה של השועל

פעם, האריה הלך בדרך מצא איזה נבילה, אבל לא סתם נבילה, של דובל'ה גדול. והוא כבר התכונן לשבת לעשות סעודה. בא איזה דוב אחר, אומר: זה שלי, אתה לא יכול לקחת לי את זה. מפה לפה הגיע השועל, הם באו לפני השועל שיכריע ביניהם. השועל אומר: אין בעיה, יחלוקו. חצי חצי. מי יחלוק? אומר השועל: אני אעשה

הוא לא שומע אותך לומד בבית

כתוב בתורה: "כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שומע בקול אביו ובקול אמו", השרף מקוצק היה שואל, מה זה "איננו שומע בקול אביו ובקול אמו", למה הוא קרוי בן סורר ומורה, זה הכי בן סורר ומורה, צריך לומר: "ממאן לשמוע בקול אביו" זה הכי קשה. אלא אומר, מה פירוש "איננו שומע בקול אביו ובקול אמו", מאיפה בא הבן הסורר הזה? יושב בבית, הוא לא שומע את קול אביו ואת קול אמו, הוא לא שומע איך אבא שלו מתפלל, הוא לא שומע איך אבא שלו לומד, לא שומע את קולו - קול אביו וקול אמו. לכן זה קורה. אם אדם בבית, איך הוא עושה שבת, איך הוא עושה שירי שבת, איך הוא מברך ברכת המזון בכוונה, הילד רואה את זה - זה עולם אחר. שומע קול אבא, קול אמא, זה עולם אחר. זה צריך לדעת.

את הבגד הזה - לסיום שלך!

הרב יצחק הוטנר, היה אבא שלו רוכל עני, בקושי היה להם מה לאכול, והוא היה לומד תורה. אמא שלו שלחה אותו רק ללמוד תורה, ואבא היה מסתובב, רוכל. יום אחד, הוא ידע שמה שישמח אותה זה בגד מאד יפה, קנה לה משהו לכבוד החג. אומרת לו ליצחק: בוא בני, אני יודעת שאתה עוד מעט עושה סיום מסכת, אני את הבגד הזה - לא לובשת בחג, אני שומרת מכל משמר, אפילו שאני רוצה מאד, אני לא לובשת את זה בחג, אני רוצה לסיום מסכת, זה החג. הדבר הכי יקר, זה הסיום מסכת שלך. אני מחכה לזה. אומר רבי יצחק: כשראיתי מה אמא עושה, זה נתן לי דחיפה

איש. קראו לו וגשל. הוא סיפר, שהוא קנה שטח בבני ברק והוא רצה לבנות שם מלון פנסיון, אנשים רוצים להגיע לב"ב ל'טישים', שיעורים, כל אחד יהיה לו איפה לגור בבני ברק. הוא בא אצל החזו"א, החזו"א אמר לו: שיהיה לך בהצלחה ובירך אותו. אמר לו: לא לא, אני רוצה שהרב ידריך אותי מה אני אומר לקבלן, אני לא יודע כלום, תגיד לי בדיוק. אומר לו: מה אני אגיד לך? אבל הוא התעקש. החזו"א חושב, אומר לו: תראה, אם אומר לך האחראי לשנים עשר טון מלט למטה בקרקע ביסודות, תשים עשרים טון, כל מה שהוא אומר לך - תשים כפול. תדע לך, מה שיותר תשקיע ביסודות, אתה מרוויח את כל הבנין. זה המוסר. אדם ישקיע ביסודות, בילדים, איך הוא משקיע ביסודות - ככה יהיה לו, ככה הוא יקבל את הברכה, בלי זה - אדם לא יכול.

לפעמים אם אדם בא לשיבה, אין מי שמראה לו פנים, אין מי שעוזר לו, ברגע שאדם עוזר לחבירו - מציל לו את החיים שלו. והעיקר הגדול, זה לא להתייאש. יצר הרע עובד, אנחנו נלחם. לא להתייאש.

דוד מנצח את עמלק

רק דבר אחד אני רוצה להגיד לכם לפני שנסיים, צריך ללמוד בארוכה מה שכתוב בשמואל א' פרק ל', איך דוד המלך התיישב בעיר צקלג שש מאות איש, הם ונשיהם ובנותיהם, איך הוא בנה שמה את העיר והתיישב שם. ויהי באחד הימים, הוא יצא לעזור לאכיש מלך גת להילחם באויביו, הוא היה הולך, אמר: אני אעשה את הטובה הזאת, לקח איתו את הגיבורים שלו, ושבע ימים עשה לאכיש עבודה, הרג את כולם, נתן לו על היד את כל הממלכה.

בינתיים, חוזר לבית, הוא רואה עולם חושך לו ולכל החיילים, מה נהיה - שבו את הנשים של דוד, שבו את כל נשי העיר, את הילדים, את הטף, בא עמלק. חורבן נורא. מה יעלה בגורל השבויים, מה יהיה לרכוש, הכל עובר, "וישא דוד והעם את קולם ויבכו עד אשר אין בהם כח לבכות", גבר צערם מנשוא, היו הולכים ובוכים עד שכלו דמעותיהם. היו שבורים ורצוצים מרוסקים.

חז"ל אמרו שהם חששו לגרוע מכל, הנשים, בנות, ברוחניות בגשמיות, רציחות, עינויים. מצבו של דוד היה הכי קשה. הם הטילו עליו את האשמה, את כל האסון הנורא, אפילו האנשים הכי קרובים אליו - איך יתכן שמלך נושא באחריות דבר כזה? הפקרת את כל הנשים שלנו. "ותצר לדוד מאד כי אמרו העם לסקלו כי מרה נפש כל העם איש על בנו ועל בנותיו" כל ימי דוד עבר צער, מצבים הכי קשים, רדיפות, אבל דבר כזה לא היה לו. הוא לא יודע מה לעשות. ברוחניות, בגשמיות, הוא מרגיש שהוא איבד את שתי העולמות, גם עוה"ב גם עוה"ז, והוא יסתלק מן העולם במיתה משונה, ועומד הכל לאבד. מה יעשה?

הנביא אומר שני דברים: "ויתחזק דוד בה' אלהיו". התחיל להתבודד ולבכות להקב"ה, קיבל רוח טהרה, והתחזק, באותה שעה הצר לדוד מאד, ואז הוא אומר: "אלהים לנו מחסה ועוז עזרה בצרות נמצא מאד", הקב"ה נמצא איתנו, "אודך כי עניתני ותהי לי לישועה", מה עשה, אמר לכל החיילים: כולכם

כזאת והתעלות כזאת, שאת הבגד היא לבשה ביום שעשיתי סיום מסכת. היתה שמחה שאין כמותה.

העוגה ביטלה כרטיס טיסה

יום אחד, ילד שלומד בחיידר אומר לאמא שלו: תשמעי אמא, מחר אני עושה סיום פרק המניח, כל תלמיד מביא משהו, את יודעת לעשות איזה עוגה, תעשי עוגה יפה יפה, שכל הכיתה תתפעל מזה. אומרת לו: תראה, אני מחר לא יכולה, למה, יש לי לשים למנהל במשרד, אני צריכה לעשות עוגה למשרד ולא יכולה, התחנן לה, אמר לה: אמא, תעשי כבר עוד עוגה, בסוף הסכימה. בשביל הבן שלה שמבקש. אבל היא עשתה לו עוגה קטנה של טורט, שמה על זה קצת שוקולדה, ובשביל המנהל עשתה שלש קומות, מה זה עוגה. טוב, היא היתה עייפה, כל הלילה עבדה, הלכה לישון, בבוקר קם הילד לת"ת, פותח את המקרר, ראה אוהו איזה יופי, עוגה שלש קומות... הרים את זה בשמחה, רץ לת"ת היה שמח, וכל החבר'ה התפעלו מאד מאד, והמורה וכולם עשו סיום פרק המניח, וכל אחד בדרך מזוינים ועל המחיה, וככה היתה שמחה גדולה.

היא קמה בבוקר, היא רואה שהוא לקח את העוגה הגדולה, אבל היא החליטה החלטה נחושה: אני לא אשבור את הילד שלי! לא אגיד לו מה עשית, איך לקחת. וכאשר הוא חזר מהתלמוד תורה היא רק אמרה לו: שמחתם? נהניתם? ב"ה. אני שמחה. היא בכלל לא התכוונה לתת את זה. אין לה שכל, שהיא חשבה שהמנהל יותר טוב. בסוף בלית ברירה, לקחה למנהל את הטורט.

הבן הזה גדל ולמד בישיבות, עלה ונתעלה, עד שהגיע לפרק "הנושא", עמד תחת החופה, התחיל לבכות, אומר לה: אמא, כל החופה הזאת - בזכותך. אומרת לו: מה פירוש בזכותי. אומר: תדעי לך, שאני כבר מזמן חשבתי לעזוב את הדרך, קניתי כרטיס כבר להודו, ולפני שנסעתי, נכנסתי לאיזה מאפיה לקנות לי איזה מאפה שיהיה לי לדרך, והנה אני רואה איזה עוגה יפה, ונוכרתי בעוגה שעשית בשבילי לחיידר, מייד תפסתי את עצמי: "אמא כל הלילה עבדה להכין לי עוגה לכבוד הסיום שלי ואיך אני אברח לחו"ל? איך

תדעי לך, שאני כבר מזמן חשבתי לעזוב את הדרך, קניתי כרטיס כבר להודו, ולפני שנסעתי, נכנסתי לאיזה מאפיה לקנות לי איזה מאפה שיהיה לי לדרך, והנה אני רואה איזה עוגה יפה, ונוכרתי בעוגה שעשית בשבילי

אני אעזוב את הכל? אמא תצטער, אמא תצטער". התגברתי על הכל. והמשכתי בישיבה. והנה היום אני תחת החופה, אמא תדעי לך, כל זה בזכות שעשית מסירות נפש בשביל העוגה שלי. אמא שומעת את זה ובוכה.

עשרים טון מלט ביסודות

היה איזה יהודי אחד, הוא היה קבלן, ובכל דבר מתייעץ עם החזון

עשה הרע בעיני ה', והיה קודר אזכרות, מה לא עשה מנשה, הרשיע. אין דבר שלא עשה רע. והיה מלך חמישים ושניים שנה, אחרי 25 שנה תפס אותו מלך בבל, שם אותו בתוך סיר, קרא לאלהי שומרון, אלהי כל האלהים אחרים, שום דבר, אף

אחריי. אסף את אנשיו, שאל את האורים ותומים, היה לו מזל שחשב על זה, אמרו לו - תרדוף, ותשיג ותצליח. מה זה, קיבל עוז ותעצומות, עלה עם כל החיילים, מה עשה עמלק הטיפש המטופש הזה, מהשמים נתנו לו, קודם כל סגר את כל הנשים והטף באיזה אולמות, והוא ישב לו בחוץ עם שתיות, ונרגילות, ועל האש, חינאות, איזה ריקודים, על שהוא הצליח לעשות מעשה שאין כמו זה. בא דוד ואנשיו, היכו אותם שוק על ירך. הרגו את כולם. הלכו לנשים באולמות, רואים את כולם אומרים איזה מזל, התחילו לרקוד, לא נגעו בנו, לא עשו לנו שום דבר. רק סגרו אותנו והלכו לאכול, אמנם אנחנו רעבים וצמאים, אבל לא קרה כלום. לקח מהם דוד את כל הממון, כל מה שלקחו, כל מה שהיה. הלך בחזרה לעיר, שרף את כל העיר, בנו אותה בחזרה, תראה, כמה זה דבר גדול, אדם לפעמים בלעה אותו הקליפה עד הסוף, לא יתייאש.

אם אומר לך האהראי לשים עשר טון מלט למטה בקרקע ביסודות, תשים עשרים טון, כל מה שהוא אומר לך - תשים כפול. תדע לך, מה שיותר תשקיע ביסודות, אתה מרוויח את כל הבנין

אחד לא בא. אף אחד לא שומע לו. מה יעשה? אמר: יש פסוק אחד "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה", התפלל לה' - שמע לו.

כל המלאכים אמרו לקב"ה: אין דבר כזה, רשע כזה?! כמה הכעים אותך, כמה פגע, אל תקבל את התפילות שלו! תן לו שישפרו אותו. מי הוא?! הקב"ה ראה ככה, כולם רבים איתו, סגרו כל השערים, מה עשה, הביא טרקטור, חתר חתירה מתחת כסא כבודו. אמר למנשה: בא מנש'קה מתחת כסא הכבוד, החזיר אותו. יש כזה דבר בעולם?!

"ויתחזק דוד בה" - אין להתייאש. אפילו חרב חדה מונחת. לכן חיזקו ונתחזק כל יום, כל בוקר, קמים מוקדם, עובדים את ה', נלחמים ביצר הרע. ואז אדם שמח. זכה. ולעשות חשבון נפש. שבוע שעבר הבאנו דפים מיוחדים לחשבון נפש. איך לעשות ומה לעשות. זה דבר גדול.

כל אדם ישים בליבו את הדברים, ואנחנו ביחד נתחזק בעז"ה, עוד יום ועוד יום, עוד שבוע ועוד שבוע, ובא ר"ה כולנו נכתבים ונחתמים לחיים טובים ולשלום, שנת גאולה כבר. זה הכל תלוי בזה בעז"ה. נזכה "כי תצא למלחמה על אויבך", אבל אל תדאג, "ונתנו ה' אלהיך בידך". בעז"ה שיהיה ישועה בכל בתי ישראל, שמחה בכל בתי ישראל, ונחת בשמחה וכל טוב סלה, גשמי ורוחני.

מי שברך אבותינו הקדושים, הוא יברך את כל המאזינים דרך הלווין, דרך מורשת, דרך רדיו דרום, והלומדים בעלון. מלכא דעלמא יברך יתכון ויזכה יתכון, שיהיה כתיבה וחתומה טובה, שתהיה שנה טובה, שנזכה להתגבר על היצר הרע לעבוד את ה' עבודה שלימה, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

"בוא נעשה מנגל על הראש של אבא"

כמו שראינו אצל חזקיהו המלך, בא אליו ישעיה הנביא, ואומר לו: דע, כי מות אתה ולא תחיה, מות אתה בעוה"ז, לא תחיה לעוה"ב. אומר לו: למה, אומר אתה לא לקחת אישה, לא הבאת ילדים, אומר: אני חשבתי שאני לא רוצה לעשות צער להקב"ה, אומר לו הנביא: אין מה לעשות, נגזרה עליך הגזירה. אומר לו: כלה נבואתך וצא, אני חוזר בתשובה, מה זה אין?! תשובה! אני לא ידעתי. אם הייתי יודע - לא הייתי עושה. חשבתי שאני עושה נחת רוח להקב"ה, למה אני קל לי בלי אשה? תביא את הבת שלך, ואני מתחתן.

מיד, "ויסב חזקיהו פניו אל הקיר" איזה בכיות, איזה וידויים, לא ידעתי, רבש"ע. אמר לו: קח לך עוד 15 שנה, אמר לו: ישעיה, אתה רואה? תן לי את הבת שלך, לקח את הבת של ישעיה, הביאו שני ילדים, מנשה ורבשקה, היה מחנך אותם, לוקח אותם בבוקר ל'כותאב'. יום אחד לוקח אותם על הכתפיים שלו, מלך ישראל, מפנק אותם, ההוא פותח את הראש של אבא שלו, אומר לאחיו: אתה יודע, איזה ראש טוב לעז"ה, אתה רואה - יש חריץ, מלכי בית דוד יש להם באמצע הראש חריץ, שהכתר יתלבש בהם, אתה רואה יש לאבא חריץ, בוא נשים את המנגל, את הגחלים, נעשה את זה אש לעז"ה.

מנשה בתוך הסיר

שמע את זה חזקיהו המלך, ככה אתם אומרים? לקח את שניהם חבט אותם בקרקע, רבשקה דך מוכו - הלך, ומנשה נשאר. אבל

המבצע השבועי - בחנות הישיבה (המבצע הינו לקוראי העלון ולשבוע בלבד)

תהילים עם כוונת השמות

בכתב מאיר עיניים
בתוספת תפילות וסגולות מיוחדות
כולל פרק שירה
ע"פ מו"ר רבי בניהו שמואלי שליט"א

ספרי ימי הרחמים-מהדורה קודמת

ספרי הכנה לימים נוראים
של מו"ר הרב בניהו שמואלי שליט"א
מ"ח אלול ועד לאחר יום הכיפורים
כולל סדר לימוד מיוחד לימי בריאת העולם

גדולי
המקובלים:

העושה
פדיון זה
באופן זה
בודאי
ישלים
שנתו

פדיון נפש

על פי כוונות הרש"ש
בערב ראש השנה ובערב יום הכיפורים

שיערך בעז"ה ע"י
כבוד מורנו ורבנו המקובל האלקי
הרב **בניהו שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום - ירושלים"

למסירת שמות חייו

02-624-9000

תרומתך לפדיון הינה צדקה מהודרת להחזקת הכוללים שע"י מוסדותינו,
ולסיוע והחזקת אלמנות יתומים ומשפחות במצוקה וניתן גם לתת זאת מכספי מעשרות

מתכוננים לימים הנוראים הבעל"ט

סט רחובות הנהר יום כיפור ה"ב

סט לכל תפילות יום כיפור
א. ערבית ליל כיפור ב. שחרית יום
כיפור ג. מוסף יום כיפור ד. מנחה
יום כיפור ה. נעילה. ע"פ כוונות
הרש"ש בתוספת ביאורים והקדמות

רחובות הנהר נסידה לעשי"ת

סדר התפילות לעשרת ימי תשובה
חיבר ערך ותקן
מו"ר הרב בניהו שמואלי שליט"א

סט רחובות הנהר ראש השנה ג"כ

ע"פ כוונות הרש"ש זיע"א בתוספת
ביאורים והקדמות
א מנחה וערבית לראש השנה
ב. שחרית לראש השנה
ג. מוסף לראש השנה
עם כוונות השופר

רחובות הנהר סליחות

ספרו של מו"ר
הרב בניהו שמואלי שליט"א
על כוונות הסליחות
ע"פ הרש"ש זיע"א

ניתן להשיג בחנויות המובחרות
הפצה ראשית סגולה 02-644.3300

מעמד תפילה מיוחד בקברי האבות

רבני הישיבה בראשותו של מרן ראש הישיבה

המקובל רבי בניהו שמואל'י שליט"א

כהכנה לימי הדרחמים והסליחות

לבקשת רבים

נעתיק כאן מדף חשבון נפש את רשימת הנושאים וכל אחד יעבור על זה מידי ערב ויפשפש במעשיו רצוי להדביק את זה במחברת וכיו"ב וכל יום לכתוב הצלחות או צורך בשיפור. וזוכה להיות "מארי דחושבנא"

א. בוקר כנ" / לא x

א. האם קמתי בזמן? שעה

ב. האם התגברתי כארי לעבודת ה'?

ג. האם חשבתי כיצד אעבוד את בוראי היום ביחוד?

ד. האם נזכרתי לא לפנות לעסקי קודם התפילה?

ה. האם ברכתי ברכות השחר וברכות התורה בכוונה?

ו. האם אמרתי תקון חצות בכוונה?

ז. האם הרגשתי בגלות השכינה ונתינת התורה לחיצוניים?

ב. תפילה שחרית מנחה ערבית כנ" / לא x

א. האם נתתי צדקה קודם התפילה? (שחרית ומנחה)

ב. האם קבלתי ע"ע מצוות ואהבת לרעך כמוך קודם התפילה?

ג. האם אמרתי קריאת שמע בזמנה לכתחילה?

ד. האם קבלתי עול מלכות שמים בשמחה ובמסירות נפש?

ה. האם הרהרתי בפני מי אני עומד קודם התפילה?

ו. האם התפללתי בזמן ובמנין?

ז. האם הקפדתי על חיתוך האותיות נכון בק"ש ובתפילה?

ח. האם כללתי תפילות עבור החולים, חברים, ורוקים, ערירים, כלל ישראל משיח ובית המקדש?

ט. האם עניתי אמנים דברכות וקדש כראוי וכן יהא שמיה רבה בכוונה ובשמחה?

י. האם השלמתי: צ' אמנים, ד' קדושות, י' קדישים, ק' ברכות?

יא. האם כוונתי בקריאת שמע שעל המיטה?

יב. האם הודתי לה' ששם חלקי היום מיושבי בית המדרש?

ג. סעודות כנ" / לא x

א. האם כל מה שאכלתי היה ללא דופי נקי מ: טבל, תולעים, השגחה, סעודה שאינה מספקת, בשר וחלב?

ב. האם אכלתי אוכל בריא? בכמות בריאה?

ג. האם אכלתי בדרך ארץ?

ד. האם ברכתי ברכות הנהנין וברח"ו בכוונה?

ה. האם הרהרתי שאני אוכל ע"מ להיות בריא לעבודת בוראי?

ו. האם נזכרתי בכבוד האוכלים ובבל תשחית?

ז. האם אמרתי דברי תורה על השולחן?

ד. לימוד כנ" / לא x

א. האם הגעתי בזמן לסדר הלימוד?

ב. האם אמרתי יהי רצון קודם ואחר הלימוד?

ג. האם נצלתי זמני רק ללמוד?

ד. האם התמסרתי ללמוד בכל כוחי?

ה. האם חזרתי על כל תלמוד היום?

ו. האם לימדתי לאחרים?

ז. האם השתדלתי שתורתי תהיה לשמה?

ח. האם למדתי מכל חלקי התורה היום?

ט. האם אני לומד בכוונה לקיים?

י. האם אני מחזיר אחר לימוד בחבורתי?

יא. האם אני חי באופן שתורתי קבע ואומנותי ארעי?

יב. האם קיימתי "ויבלתך בדרך" ע"י קריאה, שינון בע"פ או שמיעת קלטת?

יג. האם למדתי היום מוסר?

יד. סה"כ שעות לימוד היום:

ה. בחוץ כנ" / לא x

א. האם השתדלתי שהתנהגותי תהיה לרוענא?

ב. האם נשאתי ונתתי באמונה?

ג. האם שמרתי על עיני ועל מחשבתי?

ד. האם דברתי לשון הרע? שקר? חנופה?

ה. האם יש חובות שעלי להחזיר?

ו. האם נזכרתי לא לידור שום נדר? ואם נדרתי האם קיימתי?

ז. האם פגמתי בכבוד התורה או בכבוד תלמידי חכמים?

ו. משפחה כנ" / לא x

א. האם הקדשתי זמן של איכות לאשתי היום?

ב. האם נזכרתי בכבוד אשתי בעיקר בנוכחות הילדים?

ג. האם הענקתי מעט תשומת לב אישית לכל אחד מהילדים?

ד. האם הקפדתי שילדי ימלאו חובות:

ליטול ידים שחרית ומוזון כהלכה?

לדבר עם ד' על כל דבר שצריכים?

לברך קודם ואחר אכילה?

לכבד אב ואם?

לומר ק"ש על המיטה?

ה. האם הגשתי ברצון עזרה בבית?

ו. האם נזכרתי בזמן לא להגיב מתוך כעס?

ז. האם בזמן שנוהרתי שלא להגיב מתוך כעס הצלחתי בכ"ז?

ח. שגיתי היום בחינוך הילדים בכך ש

ט. שגיתי היום ביחס לאשתי בכך ש

ז. כללי כנ" / לא x

א. מעשים טובים שעשיתי היום

ב. סיעתא דשמיא והשגחה פרטית שראיתי היום

ג. נתעצלתי ונתרשלתי בקיום המצוות הבאות:

עבירות בדבור ובמחשבה שעברתי היום

עבירות במעשה: בשוגג, במזיד שעברתי היום

ומן שהלך לבטלה. איך?

האם זכרתי את השבת? (סמן) לא/כן איך?

האם אני זוכר מניד שאין אדם בעולם שיכול לקחת ממני את בוראי את עולמי ואת אושרי? לא/כן

ח. והעיקר כנ" / לא x

א. לשם מה אני חי?

ב. האם אני משתדל בכל יום (להתחדד) ב"אין עוד מלבדו"?

ג. האם אני מרגיש היום יותר עבד ה' מאתמול?

ד. האם הרגשתי התקדמות משמעותית בסוף החודש?

לימוד התיקוני זוהר בחודש אלול מטהר הגוף והנשמה וסגולתו לקרב קץ הגאולה במהרה בימינו (כסא מלך בהקדמתו)

בעז"ה יחד נגיע ליותר מ-

2600

סיומים של "תיקוני הזוהר"

עד יום הכיפורים התשפ"ז

אם החזיקו במקום אחד בלימוד זוהר הקדוש מאה אנשים הנה בלימוד התיקונים מחזיקים אלף אנשים (הבן איש חי בהקדמת ספרו בניהו על תיקוני זוהר)

סדר ההגרלות

פירוט שלבי ההגרלה והפרסים

ההגרלה הגדולה

למסיימים עד יום הכיפורים
את כל השבועים תיקוני זוהר

א. מילגה בסך 3200 ש"ח

ב. אופניים חשמליות

ג. ארגז כלי עבודה בשווי 500 ₪

ד. שובר קניה בסך 500 ₪ (2 זוכים)

ה. כוס כסף עם חריטת שמות נהרות גן עדן

ו. יין סגולה מסוכת המקובלים (3 זוכים)

הגרלת ביניים שלב ב'

למסיימים עד כ"ה אלול תיקון עשרים ותמניא (כח)

א. שובר קניה 1,000 ש"ח

ב. סט מחזורים מהודר 5 חלקים (3 זוכים)

ג. טלית מהודרת עם ציצית
מהודרת קשירה בכוונות

ד. קמיע מכסף טהור לשמירה בדרכים
(3 זוכים)

הגרלת ביניים שלב א'

למסיימים עד י"ג אלול תיקון תמני סרי (י"ח)

א. סט מחזורים גדול מהודר "עוד יוסף חי"

ב. שובר קניה כארד-שופ בסך 500 ₪ (2 זוכים)

ג. ספר ימי הרחמים של מו"ר שליט"א
לחודש אלול ועשי"ת (5 זוכים)

ד. חמס"ה מכסף טהור עם חריטה
ע"פ רבינו יצחק כדורי זיע"א (5 זוכים)

להרשמה להגרלה ולפרטים נוספים חייגו

08.313.6994

